

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 23. decembrī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) —
Insinööritoimisto InsTiiimi Oy**

(Lieta C-615/10)

(2011/C 72/23)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Insinööritoimisto InsTiiimi Oy

Cits lietas dalībnieks: Puolustusvoimat

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu [būvdarbu publiskā iepirkuma, piegādes publiskā iepirkuma un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu] slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru⁽¹⁾, ievērojot šīs direktīvas 10. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 346. panta 2. punkta b) apakšpunkta un Padomes 1958. gada 15. aprīlī apstiprināto ieroču, munīcijas un militārā aprīkojuma sarakstu, ir piemērojama iepirkumam, kas citādi ietilpst direktīvas piemērošanas jomā, ja iepirkuma priekšmets atbilstoši līgumslēdzējas iestādes ziņām ir jāizmanto tieši militārām vajadzībām, bet iepirkuma priekšmetam ir plaši līdzīgi tehniski pielietojuma veidi civilajā tirgū?

⁽¹⁾ OV L 134, 114. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 27. decembrī iesniedza Haparanda Tingsrätten (Zviedrija) —
Åklagaren/Hans Åkerberg Fransson**

(Lieta C-617/10)

(2011/C 72/24)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Haparanda Tingsrätten

Lietas dalībnieki pamata procesā

Apsūdzības uzturētājs: Åklagaren

Apsūdzētais: Hans Åkerberg Fransson

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Saskaņā ar Zviedrijas tiesībām, lai valsts tiesa varētu nepieņemt valsts tiesību normas, par kurām var būt aizdomas, ka tās pārkāpj *ne bis in idem* principu atbilstoši 1950. gada 4. novembra Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā — "ECPAK") 7. protokola 4. pantam, un tāpēc par tām var arī būt aizdomas, ka tās pārkāpj Eiropas Savienības 2000. gada 7. decembra Pamattiesību hartas 50. pantu, jāpastāv skaidram pamatam ECPAK vai Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā. Vai šāds valsts tiesībās ietverts nosacījums, lai nebūtu piemērojama valsts tiesību norma, atbilst Savienības tiesībām un, konkrētāk, to vispārējiem principiem, ietverot Savienības tiesību pārākuma un tiešās iedarbības principus?
- 2) Vai apsūdzības par nodokļu likumu pārkāpumiem pieņemamība ietilpst *ne bis in idem* principa saskaņā ar ECPAK 7. papildu protokola 4. panta un Hartas 50. panta piemērošanas jomā tajos gadījumos, kad apsūdzētajam iepriekš administratīvā tiesvedībā noteiktas zināms finansiāls sods (nodokļa uzrēķins) par tām pašām darbībām, kas izpaužas kā nepatiesas informācijas sniegšana?
- 3) Vai atbilde uz 2. jautājumu iespaido apstākļus, ka šīm sankcijām ir jābūt saskaņotām tādā veidā, lai parastās tiesas varētu samazināt sodu kriminālajā tiesvedībā, jo nodokļa uzrēķins arī ir ticis uzlikts apsūdzētajam par tām pašām darbībām, kas izpaužas kā nepatiesas informācijas sniegšana?
- 4) Noteiktos apstākļos iepriekš 2. jautājumā minētā *ne bis in idem* principa piemērošanas ietvaros var būt pieļaujams noteikt tālākas sankcijas jaunā tiesvedībā attiecībā uz tām pašām darbībām, kas tikušas izvērtētas un kā rezultātā pieņemts lēmums sodīt personu. Ja atbilde uz 2. jautājumu ir apstiprinoša, vai *ne bis in idem* principa nosacījumi, lai noteiktu vairākas sankcijas nošķirtās tiesvedībās, ir izpildīti, ja vēlākajā tiesvedībā lietas apstākļi tiek izvērtēti no jauna un nesaistīti ar agrākajām tiesvedībām?
- 5) Zviedrijas sistēmu, kas paredz, ka nodokļa uzrēķini tiek noteikti un atbildība par nodokļu likumu pārkāpumiem tiek izvērtēta nošķirtās tiesvedībās, pamato virkne vispārējo interešu iemeslu, kas konkrētāk aprakstīti tālāk. Ja atbilde uz 2. jautājumu ir apstiprinoša, vai tāda sistēma kā Zviedrijā pastāvošā atbilst *ne bis in idem* principam, ja būtu iespējams izveidot sistēmu, kas neietilptu *ne bis in idem* principa piemērošanas jomā bez nepieciešamības atturēties vai nu no nodokļa uzrēķina noteikšanas vai lemsanas par atbildību par nodokļu likumu pārkāpumiem, gadījumā, ja ir nozīme

atbildībai par nodokļu likumu pārkāpumiem, *Skatteverket* un, atbilstošā gadījumā, administratīvajām tiesām, nododot lēmumu par nodokļa uzrēķinu parastajām tiesām saistībā ar to, ka tās izskata apsūdzību par nodokļu likumu pārkāpumiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 29. decembrī iesniedza Augstākās tiesas Senāts (Latvijas Republika) — *Trade Agency Ltd/Seramico Investments Ltd*

(Lieta C-619/10)

(2011/C 72/25)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Trade Agency Ltd*

Atbildētāja: *Seramico Investments Ltd*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Gadījumā, ja ārvalsts tiesas spriedumam ir pievienota Regulas Nr.44/2001⁽¹⁾ 54. pantā paredzētā apliecība, bet, neraugoties uz to, atbildētājs izvirzījis strīdu, ka tam nav paziņots par ierosināto tiesvedību sprieduma izcelsmes dalībvalstī, vai izpildes dalībvalsts tiesai, izvērtējot Regulas Nr.44/2001 34. panta 2. punktā paredzēto sprieduma neatzišanas pamatu, ir kompetence pašai pārbaudīt apliecībā norādīto ziņu atbilstību pierādījumiem? Vai tik plaša izpildes dalībvalsts tiesas kompetence atbilst Regulas Nr. 44/2001 ievaddaļas 16. un 17. punktā ietvertajam principam par savstarpējo uzticēšanos tiesu spriedumiem?
- 2) Vai tāds aizmugurisks tiesas spriedums, ar kuru lieta izspriesta pēc būtības, nevērtējot ne prasības priekšmetu, ne pamatu, un kurā nav norādīts neviens arguments par prasības pamatotību pēc būtības, atbilst Hartas 47. pantam un nepārkāpj šajā tiesību normā paredzētās atbildētāja tiesības uz lietas izskatīšanu taisnīgā tiesā?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 27. decembrī iesniedza *Kammarrätten I Stockholm — Migrationsöverdomstolen* (Zviedrija) — *Migrationsverket/Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati*

(Lieta C-620/10)

(2011/C 72/26)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Kammarrätten I Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Migrationsverket* (Migrācijas pārvalde)

Atbildētāji: *Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ņemot vērā cita starpā Regulas Nr. 343/2003⁽¹⁾ 5. panta 2. punkta formulējumu un/vai citu noteikumu neesamību par dalībvalsts pienākuma izskatīt patvēruma pieteikumu izbeigšanos, izņemot Regulas Nr. 343/2003 4. panta 5. punkta otro daļu un 16. panta 3. un 4. punktu, vai Regula Nr. 343/2003 ir jāinterpretē tādējādi, ka patvēruma pieteikuma atsaukšana neietekmē regulas piemērošanas iespējamību?
- 2) Vai atbildē uz pirmo jautājumu nozīme ir tam, kurā patvēruma pieteikuma izskatīšanas procesa stadijā patvēruma pieteikums ir atsaukts?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 18. februāra Regula (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV L 50, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 29. decembrī iesniedza *Administrativen sad Varna* (Bulgārija) — *ADSITS “Balkan and Sea properties”/Varnas “Sūdžibu un izpildes pārvaldības” direkcijas direktors (Direktor na Direkcia “Obzhalovane i upravlentie naizpalnenieto” — Varna)*

(Lieta C-621/10)

(2011/C 72/27)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Varna